

Scenariusz zajęć w grupie dzieci 5 – letnich

„W wesołym nastroju”

Hasła z podstawy programowej:

- przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej oraz w świecie dorosłych,
- wychowanie przez sztukę – wyrażanie emocji poprzez taniec, śpiew, mimikę, gest i ruch,
- budowanie systemu wartości w kierunku rozróżniania tego co jest dobre, a co złe.

Obszar edukacji : społeczno – moralna.

Cele ogólne:

- wprowadzenie dziecka w świat wartości uniwersalnych : dobro, prawda, miłość, piękno,
- umiejętność przedstawiania przeżyć w różnych formach wypowiedzi.

Cele szczegółowe:

- dziecko rozpoznaje i nazywa uczucia,
- dziecko podejmuje próbę uzasadnienia swojej wypowiedzi,
- dziecko wyraża za pomocą mimiki nastroje,
- dziecko usprawnia koordynację wzrokowo – ruchową,
- dziecko czyta globalnie wyrazy : zły, wesoły, smutny.

Metody:

- metoda praktycznego działania,
- ćwiczenia ciszy wg M. Montessori,
- elementy pedagogiki zabawy
- burza mózgów .

Środki dydaktyczne:

tekst wiersza J. Brzechwy „Księżyc”; dzwonki; ilustracja księżyc; ilustracje do wiersza obrazujące nastroje : radości, smutku, złości; napisy do globalnego czytania : zły, wesoły, smutny; nagrania muzyki poważnej; kartki z sylwetą obrazującą zarys twarzy; płyta CD z piosenką „Zimowa poleczka”; odtwarzacz CD.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

I.

Powitanie w kręgu, zabawa „Szukanie ciszy” wg M. Montessori – dz. siedzą w kręgu, podają sobie z rąk do rąk duży dzwonek, uważając, by nie zadzwonił. To samo powtarzają z małym dzwoneczkiem. Po zakończeniu zadania dzieci szeptem wypowiadają się, który dzwonek sprawiał więcej trudności a który mniej i dlaczego.

II.

Nauczycielka proponuje wysłuchanie wiersza o księżycu, który też miał pewne trudności.

Dzieci słuchają wiersza J. Brzechwy „Księżyc”, czytanego przez n – lkę.

Odpowiadają na pytania:

- Jakie nastroje miał księżyc?
- O co gniewał się na drzewa?
- Czy księżycowi podobało się zachowanie drzew?

Nauczycielka pokazuje dzieciom narysowane twarze przedstawiające różne nastroje, zachęca dzieci, by same spróbowały określić nastrój i dopasować do niego napis. Czytają globalnie napisy pod ilustracjami.

Obok ilustracji księżycy dzieci umieszczają twarz, która ich zdaniem pasuje do jego nastroju.

Zaproszenie dzieci do zabawy polegającej na pokazaniu za pomocą mimiki nastrojów, o których była mowa. Zabawa ta jest wstępem do improwizacji ruchowej przy muzyce o odmiennych nastrojach: tanecznej, smutnej, wesołej. Zadaniem dzieci jest odzwierciedlenie nastroju muzyki ruchem całego ciała.

Dzieci ponownie siadają w kręgu. Ćwiczenie twórcze „Burza mózgów”:

- „Jestem wesoły, gdy...”
- „Jestem zły, gdy...”
- „Jestem smutny, gdy...”

Rozdanie dzieciom kartek z narysowanym konturem twarzy, na którym trzeba dorysować nos, usta i oczy tak, by twarz stała się wesoła.

III.

Nauczycielka pyta dzieci, o czym na dzisiejszych zajęciach rozmawiały.

Prosi dzieci o podanie przepisu na dobry nastrój.

Nauczycielka dziękuje dzieciom za wspólną zabawę, chwali dzieci za ciężką pracę, nagradza naklejką z uśmiechniętą buźką.

Swobodna improwizacja ruchowa przy wesołej piosence „Zimowa poleczka”.